

VÖRÖS LOBOGÓ

AZ RKP ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGA
ÉS A MEGYEI NEPTANÁCS LAPJA

XXVI. évfolyam, 8018. szám | Célközönség: 1970. december 31. | 4 oldal, 30 bani

Kimagasló sikerek

A napokban összesítették a város- és községépítési házfais verseny eredményeit. Kitünt, hogy megvénk lakossága az eredményt 107 874 000 lej értékű házfais munkát teljesített. Ez azt jelenti, hogy minden felnőtt lakos 218 lej értékű közhasznú munkát végzett. A főbb megvalósítások között szerepel 112 ezer négyzetméter új építési terület, 80 hektár park, illetve 400 ezer facsemete ültetése stb.

Az 1970-es esztendő élenjáró községei

A minap ülésezett a megyei versenybizottság. Az eredmények értékelése nyomán a következő döntést hozták:

- I. díj: MACSA.
- II. díj: GYOROK.
- III. díj: VÍRFURILE.

A fenti község értékes díszoklevelet és értékes tárgyakat kapnak.

Önkéntes hozzájárulással

Megvénk lakossága ebben az esztendőben jelentős megvalósításokat ért el, esszerűen használta fel az önkéntes hozzájárulásból összegyűjtött összegeket. Így például Craivan, Szentannán és Honcót új iskolákat és tantermeket, Sikulán korszerű művelődési otthont. Menyháza orvosi rendelőt adtak használatba.

Új esztendő előtt — új ötéves terv előtt

Vajon mit hoz az új esztendő? Száz és százmilliók teszik fel a kérdést ma, e sokat látott század hetedik évzárának utolsó napján, s a földkerekség különböző pontjain másként és másként választanak. Reménytel vagy borúlátóan: bizakodva vagy komolytörténelmi feltételek is tükröződnek. Itt, a golyópis közép-európai darabján hetek, hónapok, évek óta készülődnek az optimista, még optimistább évzárásra, a nemzet legmagasabb fórumától kezdve a legkisebb munkaközösségektől mindenütt megvittattuk, mit kell tennünk, hogyan használjuk fel legjobban alkotó energiánkat, melyek azok a lépések, melyekre eddigi eredményeink alapján feltekinthetünk, hogy tovább haladjunk a fejlődés útján. Új esztendőbe való lépésünk legfőbb jellegzetessége az optimista realizmus, melyre évek óta figyel a világ, s mely Romániának egyre nagyobb hírnevet szerez a népek előtt. Mert nálunk az új esztendő nem formális, kalendarisztikus határvonal. Szocialista tervgazdaságunk, fejlődésünk egyik szakaszát zárjuk le a mai napon, s holnap nemcsak új esztendőbe, hanem új ötéves tervbe, új nagyobb távlatú népgazdaságfejlesztési tervbe lépünk. A sokoldalúan fejlett szocialista Románia megteremtésének évzárata lesz a XX. század nyolcadik évzárata. Alapját mai valóságunk, az 1966–1970-es ötéves terv eredményei képezik, melyek ismét bebizonyították a párt általános politikai vonalának helyességét. Az Országos Konferencián meghatározott, majd a X. kongresszuson továbbfejlesztett program gyakorlatilag átfogta az egész társadalmi életet; az új adminisztratív területi beosztástól kezdve a törvényesség megerősítéséig és a szocialista demokrácia kiépítéséig, a gazdasági élet szervezésének, tervezésének és vezetésének tökéletesítéséig, a szocialista méltányosság és etika széles körű alkalmazásáig. A párt mindenkor ugyanaz: minden állampolgár alkotó energiájának egyre teljesebb felhasználása, minden állampolgár jólétének növelése.

Gazdasági politikánk egyik fő jellegzetessége a holnap kezdődő új ötéves tervben a minőség kritériumának hangsúlyozása. A tudományos-technikai forradalom körülményei között csak ezen az úton hozhatjuk be a lemaradásunkat a fejlett országokhoz képest, csak így tudjuk kihasználni teljesen mindazokat az előnyöket, melyeket a szocialista gazdaság biztosított számunkra. Ma már tudjuk, a X. kongresszus előirányzataihoz képest a ma záruló ötéves terv sikerei alapján megnevelhetjük tervfeladatainkat. Az ipar-össztermelés 8,5–9,5 százalékkal helyett 10–11 százalékos évi ütemben fog fejlődni, a mezőgazdasági termelés 5,5 százalékkal helyett 7,7–8,5 százalékkal — pedig olyan esztendő utolsó napjának kalendariumlapját szaktjuk le ma, mely a megpróbáltatásoktól sem kímélt meg bennünket. És ez a megnevelkedett ütem — hargulyozzuk — minőségi jellegű is, hiszen előirányoztuk: a tudomány és technika legújabb vívmányaival összhangban megvittjuk iparunk struktúráját is. Ez a korszerűbb ipari struktúra pozitív befolyással lesz a közfoglalkoztatás javára, s a mezőgazdasági változatosság, színvonalának jelenleg nem felel meg sem a modern termelés, sem a lakosság követelményeinek.

(Folytatás a II. oldalon)

Nicolae Ceaușescu elvtárs, az Államtanács elnöke fogadta a diplomáciai képviselöket vezetőit

Nicolae Ceaușescu elvtárs beszéde

Korelnök ur!

Nagykövet elvtársak és urak!

Szeretnék köszönetet mondani a Romániáról, népéről elhangzott szavakért.

Befejezzük az esztendőt, egy nap múlva nem csupán új évbe, hanem új évtizedbe lépünk. A most záruló esztendő nem volt könnyű Románia számára. Önök csaknem valamennyien szemtanúi — s bizonyos értelemben részesei — voltak a román nép munkájának, megismerheték mind a nehézségeket, amelyeket le kellett küzdeniük, mind pedig azt, hogyan vetette fel a harcot népünk a nehézségekkel. Igaz, hogy ezertük a nemzetközi szolidaritást a román nép iránt a természeti csapások elleni küzdelemben. Meg kell azonban jegyeznem — ahogyan egyebkent a korelnök ur is tette —, hogy az egész román nép óriási erőfeszítése nélkül a nehézségeket nem küzdöttük volna le sikeresen.

Tudtak és tudják, hogy a román kormány, a román nép a nemzetközi együttműködés fejlesztésére törekszik. Valóban, Románia következetesen fejlesztette és fejleszt kapcsolatait a világ összes államaival, tekintet nélkül társadalmi rendszerükre; azon volt és van, hogy a nemzetközi életben új orientáció, új elvek honosodjanak meg, amelyek kizárják az egyik nép másik feletti uralmányszak politikáját, biztosítják a nemzetek és népek teljes jogegyenlőséget. Meggyőződésünk, hogy csakis ezeknek

az elveknek a tiszteletben tartásával, ilyen államközi kapcsolatok kiépítésével lehet megteremteni a kedvező legkört a gyengébbek felszámolásához, az összes népek civilizációs színvonalának emeléséhez, a béke és a nemzetközi együttműködés világának megteremtéséhez.

Köszönöm önöknek, hogy elismeréssel nyilatkoztak Románia ilyen irányú politikájáról. Valóban, Románia 1970-ben is a világ valamennyi táján számos állammal tartotta fenn és fejlesztette kapcsolatát. Reméljük, hogy bizonyos mértékben ez egy kis hozzájárulást is jelentett ahhoz, hogy a nemzetközi életben meghonosodjanak azok az elvek, amelyekről szoltam.

Sajnos, a világon még vér folyik, meg háborúk dúlnak: noha meglehet, valamennyien reméltük, hogy 1970 a háborúk és a konfliktusok megszűnéséhez vezet.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének jubileumi ülésszakán részletesen kifejtettem a román kormány és nép véleményét a nemzetközi kérdésekkel kapcsolatban és azokról a modozatokról, amelyek a problémák megoldásához vezethetnek.

Reméljük, talán az 1971-es esztendő kedvezőbb lesz, mindenekelőtt ami a háborúk és a konfliktusok megszűnését illeti — amit, úgy vélem, mindenki lelkesen üdvözölne —, a most következő évben még szélesebb körűen megho-

nosodik a bizalom, a kölcsönös tisztelet és segítségnyújtás az államok és a nemzetek közötti kapcsolatokban. A világszerte előtűnik a feladatok csak úgy valószínűsíthetőek, ha a népek együttműködnek, kölcsönösen segítik egymást és a kölcsönös megbecsülésre alapozzák kapcsolataikat. A nagy és a kis országoknak, a leggazdagabb és a legszegényebb országoknak egyaránt meg kell értenie, hogy végső soron csak akkor biztosítható egy jobb világ, ha megvalósítják az összes nemzetek és népek közötti egyenlő együttműködést. Ebben a szellemben és ezekkel a gondolatokkal lépünk az 1971-es esztendőbe.

Remélem, hogy önök, mint ama nemzetek és államok képviselői, amelyekkel Románia diplomáciai vagy más vonatkozású kapcsolatokat tart fenn, igyekezni fognak minél jobban megismertetni kormányukat és nemzetükkel a román kormány és nép gondolkodásának és cselekvési módjait, arra irányuló erőfeszítéseinket, hogy fejlesszük az együttműködési és baráti kapcsolatokat az önképpel és a román nép között, azt a kívánságunkat, hogy ilyenkor együttesen hozzájáruljunk az emberiségnek a béke és jóléte való nemessé térése megvalósulásához.

Ebben a szellemben kívánok önöknek és népeiknek jóletet és békét. Kívánok sok boldogságot és sikert tevékenységükben. Egyszerűen mind kerem, tolmácsolják család-juknak jókívánságaimat.

Pionírok és iskolások hagyományos újév-köszöntője a párt- és államvezetőkhez

Tegnap reggel bukaresti pionírok és iskolások jöttek el a Román Kommunista Párt Központi Bizottságának épületébe, hogy tiszta szívből jó egészséget és boldogságot kívánjanak a párt- és államvezetőknek, a Plugsor színpadon a verssorokból fejezzék ki szeretetüket és halálukat a párt iránt.

Vidám esztendő, ostrompattogatás, köcsögduda öblös hangja veri fel a székhez előtti tér csöndjét. A kipurult arcú újév-köszöntőket, fiukat, lányokat, atvái szeretettel és melegséggel fogadják a következő elvtársak: Nicolae Ceaușescu, Emil Bodnarus, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Florian Dănilă, Constantin Drăgan, Emil Dragănescu, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vilcu, Stefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Mihai Dalea, Gere Mihály, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Vasile Patilinet, Ion Stănescu, valamint Mircea Malita oktatásiügyi miniszter.

A gyermekek az ország különböző vidékeiről származó népviseleteket öltöztek vagy hagyományos újév-köszöntő kontort viselnek. Felhangzanak az ünnepköszöntő verssorok.

Az egyik gyermek a párt- és államvezetők elé lép és elmondja újévi jókívánságait.

A csoport ezután Ceaușescu elvtárhoz lép, hogy minden jót kívánjon.

A Központi Bizottság székéhez előtti a román föld összes gyermekeinek képviselői hagyományos újévi jókívánságaikkal kifejezték forró szeretetüket és halálukat a párt és vezetőség, a szorgos és tehetős román nép iránt, hangot adtak bizakodásuknak szocialista hazánk ragyogó jövőjében, amelynek megteremtéséhez mint a holnap nemzedéke nekik is hozzá kell járulniuk szorgalommal és szellemi erővel, a magas fokú hazafias felelősségérzet jegyében folytatva a mai építőmunkát.

A párt és vezetőséghez, a néphez és hazánkhoz intézett jókívánságokat NICOLAE CEAUȘESCU elvtárs mondott meleg, köszönő szavakat.

„Szeretném szívből megköszönni a Végrehajtó Bizottság, az egész párt- és államvezetőség nevében a párt, népi, szocialista hazánkhoz intézett újévi jókívánságokat.

Valóban nagyszerű hagyománya népünknek, hogy megünnepeli az újévet, s ez alkalommal minden jót kíván szeretteinek. Ma pedig országunk honpolgárainak szívéhez a legközelebb a párt, szocialista nemzet vezető ereje áll. Eppen ezért valamennyien a párt, hazánkra, a népre gondolunk, azt a kívánságunkat, hogy a jövőben a legnemesebb óhajainkat — a bőséget és boldog életet, a kommunizmus felépítését Romániában.

A gyermekek, a pionírok jókívánságai is a nagybábszínház jelképezik mindazt, amit megvalósítottunk; a jókívánságok egyben jelképezik, hogy az ország kommunista jövője, ren'szerünk kommunista jövője az ifjúság, mindaz, ami életet, fiataloságot jelent. Ime, mi-ért tartom hazánk és népi, a kommunizmus örök ifjúságát jelképezőnek azt, hogy ma a pionírok, a gyermekek intézték hozzánk ezt a jókívánságot.

Valóban, büszké lehetünk a jelen ötéves terv eredményeire. Nincs olyan megye, város vagy község, ahol ne emeltünk volna újabb ipari, mezőgazdasági, oktatási, kulturális létesítményeket, amelyek hazánkat éltetik, a román nép életét teszik bőségesebbé.

Gazdag mérleget készítettünk, nagyszerű távlatok vannak: valóban bizakodással tekinthetünk szocialista hazánk ragyogó jövője elé. Az egész nép oldalán az ifjúság aktívan hozzájárult a nagyszerű vívmányokhoz: elmondhatjuk, hogy hazánk összes gyermekei, dolgozói és tanulói, elszáratva a kultúra legbelső kincsét, alaposan felkészültek, hogy szocialista és kommunista társadalmunk holnap építőivé váljanak.

Mindaz, amit országunkban tesszünk, a nép jólétére és boldogságára irányul, arra, hogy megteremtse a feltételeket ahhoz, hogy az ifjúság, a haza gyermekei egyre jobban éljenek, biztosítva legyen békejük.

Azt óhajtuk és annak érdekében cselekszünk, hogy egyetlen gyermek, egyetlen fiatal, egyetlen férfi vagy nő se haljon meg többé a harcokban. Büszkén mondhatjuk, hogy pártunk és kormányunk egész politikája békepolitika, amely barátságra, együttműködésre irányul az összes szocialista országgal, a világ összes országaival. Baráti üzenetünk eljutott Moszkvába és Pekingbe, Washingtonba és Párizsba, Marokkóba és Iránba, a világ minden tájára, az összes — nagy vagy kis — népekhez, főként pedig azokhoz a nemzetekhez, amelyek harcokba a nemzeti felszabadulásért, azért, hogy véget vessenek az uralmi és agresszív politikáknak, eljutott mindazokhoz, akik békében és testvériségben akarnak élni.

Újév alkalmából a legmelegebben gratulálni kívánok nektek, akik ma előtérbe idé, szocialista hazánk gyermekeinek, az egész népeknek. Kívánok egész ifjúságunknak, az összes gyermekeknek boldog és bőséges életet. Nektek, iskolásoknak sikert kívánok a tanulásban és minél jobb jegyeket a jövő évben; ha lehet, csak kilencenél jobb jegyeket kaptok valamennyien (A GYERMEKEK KÖRÖSBEN VALASZOLJAK: KÖSZÖNÖM!) Úgyavágyunk egyre nagyobb sikereket sok boldogságot és jó egészséget kívánunk szüleitöknek és testvériteknek!

Boldog újévet!

A pártfőtitkár rövid beszédét hatalmas lelkesedés, erős, élénk taps kísérte.

Nicolae Ceaușescu elvtárs a többi párt és államvezető invitálására a kis népviselettel megünnepelték a párt- és államvezetők, ahol az ősi szokás szerint almát és perecet, cukorkát és diót kapnak. A párt- és államvezetők szeretettel megélték a pionírok és iskolások, majd a vendégeket és a kis vendégeket együtt lefelvekpezték magukat. A főnyelv örökre megőrizi a kedvező feltehetetlen emléket, a gyermekek örökre szívükbe zárták Nicolae Ceaușescu elvtárs, pártunk és államunk szeretett vezetője szavait.

Mi épül 1971-ben

Megyeszerte megtartották azokat a röpgyűléseket, melyeken megállapították az 1971-es esztendőre szóló önkéntes hozzájárulás célkitűzéseit. A beérkezett kimutatásokból megtudtuk, hogy Almason, Apátiban, Fenlakon, Sikulán, Simándon, Micsken, Világoson új iskolákat, illetve tantermeket, Almason, Batán, Berzován, Dénán, Selénden, Ternován, Sofronyán, Almásbarkesen, Vladimirescon művelődési otthonokat, Karándon, Csermón, Konopon, Mácsán orvosi rendelőket, Nagyszintén, Sofronyán és Mácsán óvodákat építenek és adnak használatba.

Lapunk II. oldalán

Gondolatok 1971-re

Minden kedves olvasónknak sikerekben gazdag új esztendőt kívánunk!

STILVÉSZETI KONIETT

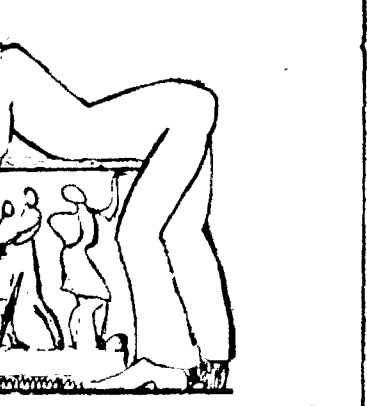
Idén nálunk lesz a szilveszteri buli. Összeszokott kis társaságunk minden tagja örömmel fogadta meghívomást. Mert hogy a tizenhat jó ember — ha kicsit is — elfér benne. Csak többen ne legyenek, mondák, mert elvégre nem akarunk repülő-

népélet. Legfeljebb meg Pisztolacat hívjam meg, ha nem esik nehezemre, szóló Aranka, mert olyan jópofák. Mit tehettem, meghívtam Pistolacat. Pár nappal ezután Pistolaca fogott meg az utcán. Jól nézek ki, mondta, és megkérdezte, emlékszem-e még, milyen jól töltöttük a tavalyi szilvesztert. Jánosnál. Mondtam, azt soha nem fogom elfelejteni és Pistolaca nem utasította vissza

három vidéki unokatestvére vendégeskedik náluk és semmiképp nem tudnak eljönni, ha csak... (ekkor majdnem letéptem a telefonkagylót)... ha csak nincs kedvük az unokatestvéreknek is hozzájárulni. Másnap lélekszakadva rohant hozzám János, hogy megnyugtasson az unokatestvérei benne vannak a buliban, tehát számíthatok rájuk. Persze mindegyik elhozta magával partnerét is...

Gondolom, azt már nem is kell megmagyaráznom, miért hívtam meg Incit és Fincit, a szomszéd Julcsa néni két bübajos kislányát, és hogy miért nem volt szívem visszautasítani Zolikát, aki krokodilkönnyekeket hullatva mellemre, azokat a szép időket juttatta eszembe, amikor még együtt ostromoltuk a

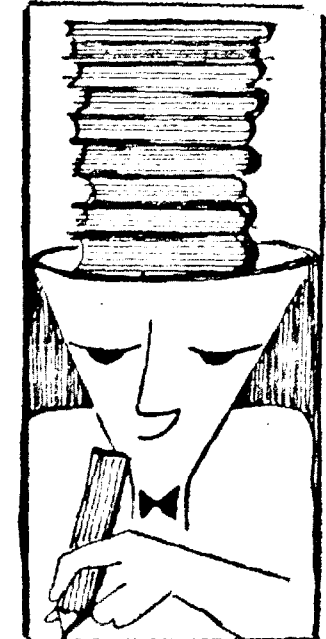

homokvárakat. Hogy hova teszem ezt a tömeget? Még nem tudom. Azt sem, hogy mi lesz a burokkal és az aranyhalakkal. Szüleimre s a nagymamára nem is merek gondolni. S a szomszédok? Egyszóval: a szilveszteri házbúli, a jelek szerint, idén is bombajó lesz.

Előrelátás

- Mit csinál, János gazda?
- Kérlek a szomszédok.
- Vemmel isok magunknak.
- Magának?
- Hat igen. Mert aki másnak valamit és maga csak bele, hat ezért ásom én magunknak.

Bűnügyi krónika

bizottsága szállott a hely... Az ironszalton talált izsuzolt eszmehordókról és észírt stíluslanomatokról kétségbeesetten megállapították. Előadottak: Rim Elek alanyi költő, Tere Ferenc öbelszél, Kelen Elő kitalált és Tarsan Borz domáit, kik tagadás nélkül... A merényletet azonnal indokolták, hogy a kritikusok nem volt hajlandó a lapozó beanyított remekműveiket Szegedre mentők, kezdesz céljából, a magviselet kritikusok temetkezését a Parnasszusra, Sulyos stílusmegerősítő tünetei. Szellemi gyomor-mosás után sikerült át az íródalmi életnek... Az a rémhír terjedt el, hogy a működővel irásuk hozzájárult a beteg állapotuk rohamos és árvendése... Szeged városát. Eltiltották a kávézó, csak DAKA engedélyezte szünetre, azt is határozottan. Orvosai szemlelti eljellestől... Nemi Kamuszódes jeli. Kezdesz: boldogul Solcsa pír-ala és Mit-tit-kim. Inhabit-ora Arthor-biz. Szellemi táplálék: szabad szívtal fogvasztatás. Helyettesítéssel a könyvnyom is kicsordul. — Ne síjál, tata, — vigasztal — meggyógyítalak. — Szufli dlági! Szuszogok, hogy a könyvnyom is kicsordul. — Ne síjál, tata, — vigasztal — meggyógyítalak. — Szufli dlági! Szuszogok, hogy a könyvnyom is kicsordul. — Ne síjál, tata, — vigasztal — meggyógyítalak.

A Hajnali Bombázó hullszaru íródalmi kritikusok, Duru Zoltó ellen ismeretlen tettesek. Hivatalosnak ottán — a szerkesztőség asztalán — a túlórázó műbírálat, talált tollakkal — feljegyzett nagy. Lebilincselő tárcsákkal pillanatok alatt szorosan a szerkesztőség. Fehér a hivataloshoz tartozó vattát ki. Szólt be. Aztán kezdődött a legkegyetlenebb. A meglátott áldozat a látt könyvtáráról lelővett, sajna. A hallgatásra kényszerített kritikus az elszorított énekelt eszméletét. A merénylek utána szűn után akadt rá. Szandi Kalmár az első éjjeli, ki nem tudta pisztolát... A Fegyelem mazzak

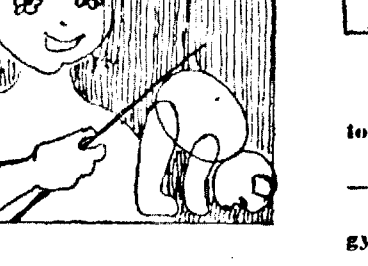
Mi leszel, ha nagy leszel?

Kislányom két és fél éves. Orvost játszik. Megkoptatja a hátamat. (Csiklandos vagyok, alig bírom). Aztán hallgatja szívemet és biztat a maga egyéni dialektusán: — Szufli dlági! Szuszogok, hogy a könyvnyom is kicsordul. — Ne síjál, tata, — vigasztal — meggyógyítalak.

Akarki meglassa, ebből a gyerekből meg orvos lesz. Tegnap azonban megingott bennem a biztonság. Tessek ügyelni a tegnapi íródalmi dialógusra. Teve filmet nézünk. — Tata! Miért szomju a baci? — Mert rossz a kislánya. — Bepipilt?

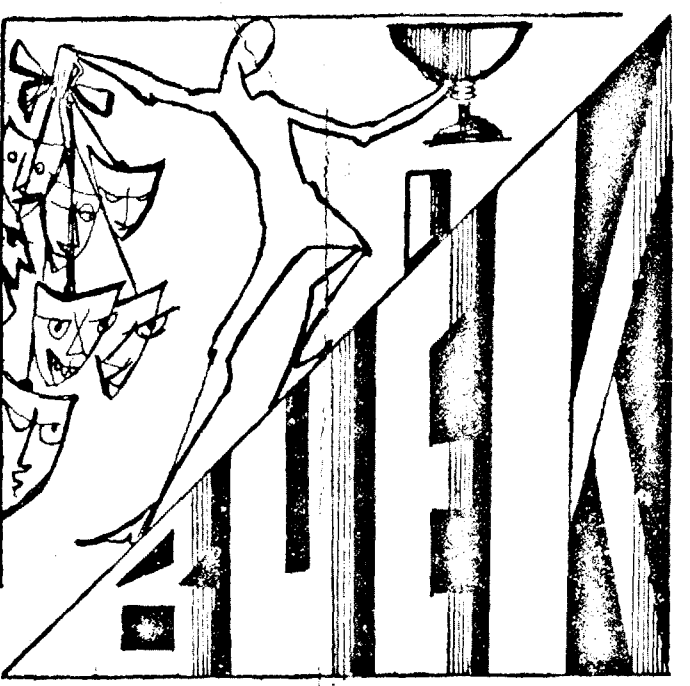
— Nem, Elment. — Világ? — Olyanformán. — Battyut vitt? — Nem vitt. — Battyut nélkül nem lehet világra menni! (Ha Puskin élne, biztos átírta a postamester lányának megszöktetését).

— Miért vered kislányom a te kis Macikádat? — Mejt jössz. — Nem, Azt mondta — sugja — az ördög vigye el. — Ugyan, A macsó nem is tud beszélni. — Nem tud, de mondta. A gyerek ül a sámlin. Kis-asztalkán rakja egymásra a kockákat.

NEVEK

Szedlacsak Jenő szerette Gugyerák Máriát. Mindent megtett ennek érdekében. Hiába. Végso kétségbeesésében megkérte a kezét. Mancsi lesütött szemmel rebegett igent. Csak Jenő teljesíten egy feltételt. Vegye fel az ősi Gugyerák nevet. Szedlacsak Jenő örjögött. Már majdnem miszlikbe ment a házasság. De idejében értesült van kompromisszum is. Megtartható, kölcsönösen felvehető és koptatható mindkét ősi név. Így aztán Szedlacsak Jenő, aki az anyakönyvi hivatal tisztviselője előtt kimondta az igent, ezután úgy mutatkozott be, hogy Szedlacsak-Gugyerák Jenő. Mancica személyazonosságjába pedig azt írták, hogy Szedlacsak-Gugyerák Maria.

után az ősi nevek megőrzésének szellemében ferhez ment.

Nos, ez a fiú spanyolországgi nagykövet lett. Don Pedro Maria Sevillay Manila di Pansa miniszterelnök benyújtotta lemondását. Nem tudta megtanulni az új diplomáciai kirendeltség vezetőjének a nevét. Pedig egyszerű. A nagykövetet úgy hívták, hogy Szedlacsak-Gugyerák-Bambusz-Jácint-Hag-csek-Pocok-Golyóbis-Hugyi-Bódog. Tallor-Csipi-Kocay-Sisterei-Angyal-Katany-Ewrdewg-Sapi-Mányi-Halapi-Pontyi-Csempelőy-Ridog-Falanki-Siskaházi-Nyars-Bunzig-Binzájd-Havricsok-Csoka-Hóbányo-Skripula-Buzinyak Kunó.

A szerző a további leszármazottak nevét helyszűke és egészségi okok miatt nem jegyzi le.

Az újév a szeplőtlen hótakarón születik. Tehát semmi veszély a... fertőzésre.

A szilveszter a születő újév első örömujjongása.

Az újév a reménység helikopterén érkezik.

Az esztendő napjai megszámlálhatók — a kalendáriumban.

Az újév az idő hátán lovagol.

A hópelyhek az újév kísértetéhez tartoznak.

Az újév a második percmutató léptelével érkezik a világra.

Megtörtént

Egy skót moztulajdonos Londonba látogatott. Nagyon meglepett neki az egyik mozi reklámja: „80 éven felüliek nem fizetnek belépti díjat”. Hazatérve nyomban kifüggesztett egy hasonló hirdetést: „80 éven felüliek számára díjtalan a belépés, amennyiben szülei kíséretében jönnek”.

Férj és feleség az operában a Rigolettót hallgatja. A férjnek nagyon tetszik az előadás és felkiált: — Micsoda koloratúrája van ennek az énekesnőnek! — A feleség mérgesen rászól: — Te von számad, inkább az énekét figyeld!

Halló, Székely-lakis? — Tévedes, nekünk nincs is telefonunk.

Skóciában egy orvos hosszabb ideig kezelte egy férfit a lakásán. Amikor a beteg felgyógyult, az orvos elküldte a számlát, amelyben külön-külön feltüntette a gyógyszerek árát és a viziteket.

Postafordultával megkezdett a válasz: — A gyógyszerek árát hajlandó vagyok átutalni. A látogatásokat viszont nem.

Az idegyógyintézetben megszólal a telefon: — Kérem, nem hiányzik egy örül? — Miért hiányozna? — Valaki megszöktette a feleségemet.

Kérem, jöjjön azonnal, úgy látszik, elcserele a drótkat — telefonál egy nő a villanyszerelőnek. — Lehetetlen — válaszol a szerelő. — Nem tudom, de a tévémen kiűtött a dör, a hűtőszekrény pedig éppen híreket mond.

Ketten beszélgetnek a cukrászdában: — Böszke, legyen a feleségem! — Nem tud okosabbat? — Tudok, de az nem akar a feleségem lenni.

Giovanni Papini író és egyetemi tanárt egyszer egy magát írói tehetségnek tartó fiatalember megkérdezte: — Mester! Hogy lehet a legjobban írni? Papini megdörzsölte a szakállát s így felelt: — A legjobban és a legbiztosabban balról jobbra, s lehetőleg száron ülve lehet.

Frank Wedekind német dramaturg egyszer súlyosan megbetegedett. Egy rivális íróháza, akivel évekkel előbb összeveszett, a kibékülés reményében felkereste. Ki is beküldte. Egy idő után a felgyógyult dramaturg az utcán találkozott vetélytársával, s az szívélyesen köszönt neki. Wedekin azonban nem fogadja. — Mit jelentene ez — kérdi a volt barát —, ha jól tudom, kibékültünk? — Mi kibékültünk, de csak a halálomra — válaszolta a dramaturg.

Tulajdonképpen ürügy volt az egész, meg potom egy millió szesztercius örökség. De mi ez ahhoz képest, ha a köpös belokpöl az ember cowboy-beesületébe... Stephen nyakas ember volt. Tudta, mint igazi „pisztolerosz”, hogy a végén harsan

MŰHELY

Kérem, írtam egy verset. — Hagyjon kérem. Látja ezt az íróasztalt? — Látom. — Van ebben vagy 3000 vers, 150 regény, 18 dráma. Az egyik címe: Fordulj fel szerkesztőském. Mit szol hozzá? Semmit. Na látja. 2800 oldal. 320 főszerelője van. — Hagyja abba. Engem nem lehet... — Tudom, kívül dőlős maszk, belül verző kultú. Ez a mi sorunk. Ilyenek vagyunk. — Meghallgat vagy meghal. — S a borzas költő hatalmas könyvekést tesz a szerkesztő nyakára. — Meghall-gatom — rebegi O. lümposz remegő cserberusa. — Akkor mondjon. — Mondja. — Agnes asszony a patakban. Fehér lepedőjét mossu, Fehér leplet, vörös leplet. A fűt hab elkapdossa. A refrént mindkétlen kórusban: — Oh, irgalom, ferjem, ne hagyj el!

Kérdj hasa szegény asszony. Összeváz a kanosi bíró. Embor ő is, Perlant ajánl. Méri hogy foltra az nagyon jó. — Oh, irgalom, ferjem, ne hagyj el!

Asóta is Agnes asszony. Sárga cucat mossu, mossu. Mosogéppel Perlant habbal. S jó, a fejt hogy kapdossa. — Oh, irgalom, ferjem, ne tüss mit!

A SZERKESZTŐSEK MEGJEGYZÉSE: Szives elnézésüket. Irodalmi redaktorunk távollétében a vers tizedik változatának csupán egy szakaszát adjuk közre: „Mért tartasz Perlant dobozt a magadba / oh szellemi szerelmem Ágota / csupasz köböd felüti a folt / és tételész a mosogéppel könyökig / míg a cucum ott van jaj a Hald”. Eposzaikat, drámaikat, regényeiket stb. kerjük postázni az Elmeigógyintézet címére, 11. gumiszóra.

Ki telefonált?

Éjféltkor éktelen telefoncsörgés veri fel a rendőrséget. — Segítsék, segítsék! — Mi történt? — Egy macska bemászott az ablakon! — De uram! Ilyesmért felzavarja a rendőrséget? — Semmi uram! Itt a papagáj beszél.

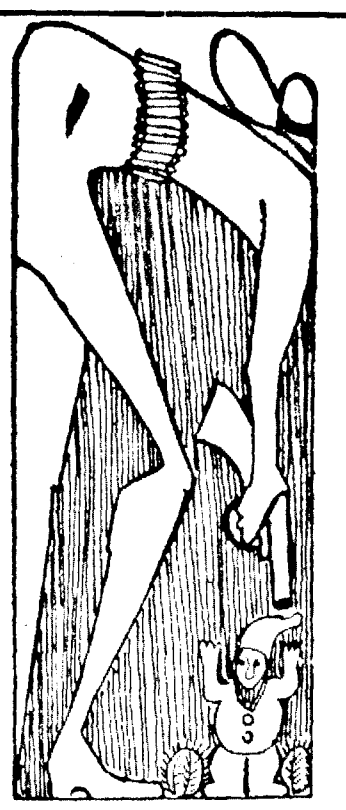
Ugyebár

Szórjunk fejünkre és a multra konfettit! Hogy ugyebár az 1970-ről leszakítottuk a zérust s most helyébe az egyest írjuk. Feltár a buborék a pohárban s nagy fogadalmak pillanatait tizenkét óra. Ezért ne kiméjük magunkat! Mert ugyebár rajtunk mullik, hogy az új év boldogabb legyen. Nahát! Ezért emeljük pohárunk s ne a pohár minket. Boldog új évet és egyebet — kinek-kinek szíve szerint. Ugyebár!

A konfettit az oldalra szórta: MOZER ISTVÁN, beosztotta MANNHEIM MARIA, feldíszítette: GYORFFY EVA, a színeseket kirázta: DOMOKOS PÉTER, FICZAY DÉNES, JUBASZ BELA, MESZAROS ISTVÁN, PETRO VICCI, ROSCOVICI ENRIC.

Sztáválott égbolt alatt

a kürt és megjelennek a kormánycsapatok. Stephen azt is tudta, hogy a köpös tulajdonképpen alruhás mesztie. Amellett cipőkrem-, datolya- és fegyvercsapész és a nagybátyja a Nagytavak vidéken szerencsesomagot árul. Stephen rágyújtott, majd meg-

public school-ba jártunk, mindig adtam az uzsonnából és ha több zsebből véreztem, soha nem hagyta el verezni! — nyöszörgött csuf északi tájszólásban. — „Kuss!” — mondta higgadtan Stephen, majd megmoztozt a nyamvadat és odakötözte egy kaktuszhoz. — Így jár az, aki verset ír, ahelyett, hogy tisztelne az öregeket! — mondta egykedvűen és lovira pattanva elballagott a nagy kietlen pusztaságban. — Valahol elnyújtottan vonyítottak a coyot-farkasok.